

POSEDÂND POARTA VRĂJMAȘULUI DUPĂ ÎNCERCARE

Mă întreb aceea... Voi știți, eu am o mică idee, ca, să văd poporul că se ridică când noi citim Cuvântul. Nu vă place aceea? Noi ne ridicăm să promitem devotamentul, ne ridicăm pentru națiunea noastră, de ce să nu ne ridicăm pentru Cuvânt acum?

² În timp ce ne ridicăm doar un minut. Eu am citit un articol, nu de mult, și eu mă gândeam seara trecută despre oamenii aceia care au stat pentru Cristos. Dacă voi nu ați făcut-o, nu ați vrea s-o faceți astăzi?

³ Acolo a fost un mare evanghelist, cu vreo șaptezeci și cinci de ani în urmă, eu doar nu mă pot gândi la numele lui. Mă gândesc că a fost Arthur McCoy, și el a traversat țara. Și într-o noapte el a avut un vis că el a mers înainte în Slavă. Și a spus că el a mers sus la Poartă, și a spus că ei nu au vrut să-l lase să intre. Și a spus că el a spus, "Eu sunt Arthur McCoy din Statele Unite. Eu sunt un evanghelist."

⁴ Așa că portarul a mers înăuntru, (acum acesta a fost un vis), și el a mers înăuntru, a spus, "Eu nu-ți pot găsi numele deloc."

El a spus, "Ei bine, eu am fost un evanghelist." El a spus, "Domnule, eu..."

⁵ El a spus, "Ei bine, există o șansă că... Acolo este ceva greșit."

⁶ El a spus, "Nu, domnule. Eu am Cartea aici. Eu nu-ți pot găsi numele deloc."

Și el a spus, "Ei bine, pot eu să fac ceva privitor la aceasta?"

⁷ El a spus, "Tu poți să faci apel la cazul tău la Tronul Alb de Judecată." Dumnezeuule, ajută. Eu nu vreau să fiu acolo.

⁸ El a spus, "Ei bine, dacă aceea-i singura mea speranță, eu presupun că eu doar îmi voi apela cazul meu atunci."

⁹ Și a spus că atunci el s-a gândit că a mers departe de tot, și doar... Și cum el a început, a spus că a fost întunecime, și a devenit mai luminat și mai luminat, și a spus că se părea de parcă acolo nu era loc anumit că această Lumină s-a oprit, dar el a fost chiar în centrul Acesteia. Și a spus că El a spus, "Cine se apropie de Tronul Meu de Judecată?"

¹⁰ El a spus, "Eu sunt Arthur McCoy. Eu sunt un evanghelist, am trimis multe suflete la Împărăție."

El a spus, "Nu a fost numele tău găsit în Carte?"

"Nu."

A spus, "Atunci tu ai apelat la Curtea Mea?"

"Da, domnule."

¹¹ "Tu vei primi justiție. Eu te judec prin legile Mele. Arthur McCoy, ai spus tu vreodată o minciună?"

¹² El a spus, "M-am gândit că am fost un om destul de bun până când am stat în Lumina aceea." El a spus, "Dar în Prezența acelei Lumini, eu am fost un păcătos." Noi toți vom fi așa. Tu ai putea să te simți în siguranță acum, dar așteaptă până când tu vii Acolo. Cum vă gândiți că se simte aici când El unge? Cât de mărunț vă puteți simți! Cum va fi la Tronul Alb de Judecată?

El a spus, "Ai spus tu vreodată o minciună?"

¹³ El a spus, "M-am gândit că am fost demn de crezare, dar niște lucruri mărunte care m-am gândit că erau minciuni mici albe, ele au devenit mari și întunecate Acolo."

El a spus, "Da, domnule, eu am spus o minciună." El a spus, "Ai furat tu vreodată?"

¹⁴ El a spus, "M-am gândit că am fost cinstit privitor la aceasta, și niciodată nu am furat, dar a spus, în Prezența acelei Lumini, eu-eu mi-am dat seama că au existat niște afaceri ce le-am făcut, care nu erau chiar drepte."

El a spus, "Da, domnule, eu am furat." El a spus, "Judecata Mea..."

¹⁵ Și el doar cam gata să-și audă sentința, "Depărtează-te în focul veșnic care a fost pregătit pentru diavolul și îngerii lui," a spus că fiecare os se desfăcea.

¹⁶ A spus, "Eu am auzit cel mai dulce glas care l-am auzit în viața mea." El a spus, "Când m-am întors să mă uit, am văzut cea mai dulce față ce am văzut-o vreodată; mai dulce decât fața unei mame, glas mai dulce decât cum m-a chemat mama mea vreodată." A spus, "M-am uitat în jur. Am auzit un glas, a spus, 'Tată, aceea-i adevărat, el a spus minciuni și el nu a fost chiar cinstit. Dar, jos pe pământ el a stat pentru Mine,' a spus, 'acum Eu voi sta în locul lui.'"

¹⁷ Aceea-i ce vreau eu să se întâmple Acolo. Eu vreau să stau pentru El acum, ca, atunci când vine timpul, El a stat în locul meu.

¹⁸ Să citim din Genesa 22; versetele al 15-lea, 16-lea, 17-lea, și al 18-lea.

Și îngerul DOMNULUI l-a chemat pe Abraham din cer a doua oară.

Și a spus, Prin mine însumi Eu am jurat, zice DoMNUL, căci pentru că tu ai făcut lucrul acesta, și nu l-ai reținut pe fiul tău, singurul tău fiu:

Că în binecuvântare Eu te voi binecuvânta, ... înmulțindu-te Eu voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului, și ca nisipul care este pe malul mării; și sămânța ta va posedea poarta vrăjmașului lui;

Și în sămânța ta vor fi toate națiunile de pe pământ binecuvântate; pentru că tu ai ascultat glasul meu.

Să ne rugăm.

¹⁹ Tată Ceresc, ia textul acum, Doamne, și oficează pentru noi. Fie ca Duhul Sfânt să ducă Cuvintele, Doamne, chiar afară la fiecare inimă. Care să îndeplinească așteptările noastre în după masa aceasta, căci ele sunt mari, Doamne. Și Tu ne-ai spus să cerem abundență, ca bucuria noastră să poată fi plină. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

²⁰ Dacă eu l-aș numi pe acesta un text, pentru câteva momente. Vocea mea este slabă, așa că acela-i motivul că eu trebuie să stau lângă microfon. Eu știu că acolo este o rezonanță, dar noi o suferim puțin. Eu vreau să-l numesc:

Posedând Poarta Vrăjmașului După Încercare.

²¹ Scena noastră se deschide la una din cele mai uimitoare scene în Abraham. Voi știți că Abraham este părintele celui credincios. Și promisiunea i-a fost făcută lui Abraham. Și numai fiind moștenitori cu el, prin Cristos, este singura cale ca noi să primim promisiunea, este prin Abraham. Acum, Abraham a fost doar un om obișnuit, dar el a fost chemat de Dumnezeu și el a fost credincios la chemarea aceea. Când Dumnezeu i-a vorbit, Abraham nici o singură dată nu s-a îndoit de glasul acela. El a stat drept cu acesta. Nu contează care a fost dificultatea, el a stat drept cu acesta.

²² Și atunci lui i s-a promis un fiu. Și el a așteptat douăzeci și cinci de ani să primească acel fiu, numind orice contrar la aceasta de parcă nu a fost așa. Și atunci, și în acest fiu, toate familiile de pe pământ urmau să fie binecuvântate. Și patriarhul a fost credincios la chemarea lui și Cuvântul promis.

²³ El a fost un exemplu pentru cum ar trebui să fim noi. Acum noi, fiind morți în Cristos, noi suntem Sămânța lui Abraham.

²⁴ Acum, acolo au fost două semințe a lui Abraham. Una din ele a fost sămânță naturală; cealaltă a fost o Sămânță spirituală. Una din ele a fost naturală, prin trupul lui; cealaltă a fost Sămânța credinței lui, credința, ca și noi să putem fi Sămânța lui Abraham prin Cuvântul promis.

²⁵ Și acum după ce el a fost încercat pentru douăzeci și cinci de ani îndelungați, și, în loc să devină mai slab, el a devenit mai tare. Vedeți, dacă nu s-a întâmplat în primul an, anul următor acesta ar fi un miracol mai mare, pentru că acesta a fost vechi de doi ani. Și el a îngrămadit în sus anii aceia, așa cum el a îmbătrânit, și trupul i-a murit. Pântecele lui Sarah, pântecele, sau acesta (a devenit) era nefertil. Și de aceea tăria lui era dusă, și acolo a fost... Aceasta era total imposibil.

²⁶ V-ați gândit vreodată ce a făcut Dumnezeu acolo? Vedeți, El nu a făcut așa de mult numai pântecele ei fertil. Căci, țineți minte, dacă El a făcut aceea, atunci amintiți-vă dacă El a făcut aceea... ei nu aveau aceste sticle de sănătate și igienă, zilele acelea, să-i dea la prunc, lapte de la vacă. Vedeți? El de asemenea a trebuit să... Venele ei de lapte erau uscate. Așa că El-EI nu putea avea... Acolo a trebuit să fie ceva să se întâmple.

²⁷ Atunci, priviți la o femeie, în vârstă de o sută de ani, să meargă în durerile nașterii. Inima ei nu ar fi suportat-o. Este greu acum pentru o femeie, în vârstă de patruzeci de ani, s-o facă. Inima ei nu ar fi suportat-o. Astfel voi știți ce a făcut El? Dacă voi veți observa...

²⁸ Acum eu știu că mulți ar putea să nu fie de-acord. Dacă aceasta este în ordine să fac această afirmație? Vedeți, eu... Aceasta ar fi doar propria mea gândire.

²⁹ Vedeți, Biblia este o Carte supranaturală. Ea este șcnsa așa încât ea este ascunsă de la școli, teologi. Câți știu aceea? Isus i-a mulțumit lui Dumnezeu. El a spus, "Eu Îți mulțumesc, Tată, că Tu ai ascuns Aceasta de la cel înțelept și prudent, și ai descoperit Aceasta la așa prunci care vor învăța." Ea este o Carte de dragoste. Când dragostea lui Dumnezeu vine în inimă, atunci tu te îndrăgostești de Dumnezeu, atunci El se descoperă pe Sine, înțelesul Bibliei. Interpretarea Bibliei este Dumnezeu Însuși interpretând promisiunile Lui. Dar, Biblia, Ea este scrisă printre rând.

³⁰ Acum, ca soția mea, oh, ea este cea mai minunată femeie din toată lumea, și eu într-adevăr o iubesc. Ea mă iubește pe mine. Astfel când eu sunt plecat de-acasă, ea îmi va scrie o scrisoare, zice, "Dragă Bill, în seara aceasta eu doar i-am pus pe copii la culcare. Eu am spălat astăzi, și tot ce a făcut ea, și așa mai departe." Acum ea spune aceea în scrisoare. Dar, voi vedeți, eu o iubesc așa de mult, și noi suntem așa de mult de-a fi una, încât eu-eu pot citi între rânduri. Eu știu ce vrea ea să spună, vedeți, fie că ea îmi spune aceea sau nu, vedeți. Eu-eu știu ce vrea ea să spună, deoarece aceasta-i dragostea mea pentru ea, și înțelegerea mea.

³¹ Ei bine, acela-i felul în care este scrisă Biblia. Vedeți, Școlarizarea se va duce chiar pe deasupra acesteia; ei niciodată nu o vor pricepe. Vedeți, voi trebuie să fiți îndrăgostiți cu Cuvântul, El, "să Îl cunoști." Vedeți?

³² Acum, acum înăuntru aici, priviți ce a făcut El. Acum Abraham și Sarah erau amândoi bătrâni, "bine loviți," Biblia a spus. Acum aceasta nu a fost doar din cauză că ei erau doar oameni care au trăit mai mult acolo. Biblia a spus că, "Ei au fost bine loviți în vârstă."

³³ Acum observați, imediat după ce a apărut acest înger, despre care noi am vorbit; care era Elohim, Dumnezeu. Și El a spus, i-a spus lui Abraham, "Eu am să te vizitez conform cu timpul vieții." Acum urmăriți prin tot în jos, ei erau o tipizare a Bisericii, prin tot drumul.

³⁴ Acum priviți. Iată ce s-a întâmplat. Acum, El nu a peticit-o doar pe Sarah, și l-a peticit pe Abraham. El i-a transformat înapoi la un om tânăr și femeie. Acum aceea ar putea să pară ciudat, dar acum urmăriți restul Cuvântului,

și puneți-l împreună. Cuvântul este inspirat, și voi trebuie să fiți inspirați cu Cuvântul. Acum, țineți minte, imediat după aceea, imediat după apariția acestui Înger...

³⁵ Eu pot doar să văd că, acel păr cărunt al lui Sarah, micuța bunică cu un fular peste umerii ei, și o șapcă mică de praf, ținând un băț, mergând în jur. "Eu, să am plăcere cu domnul meu, și el bătrân, de asemenea?" Vedeți? Și aici era Abraham, această barbă lungă, ținând un băț, așa cum era el, bine lovit în vârstă.

³⁶ Și eu văd, dimineața următoare, umerii lui încep să se îndrepte, cocoșa îi iese afară din spate. Părul ei începe să se schimbe. Ei au mers înapoi într-un bărbat și femeie tineri. Doar arată ce o să-i facă El la Sămânța Regală a lui Abraham, vedeți, când noi suntem "schimbați într-un moment, într-o clipire a ochiului, și vom fi apucați sus împreună."

³⁷ Urmăriți ce s-a întâmplat. Acum lăsați-mă să vă dovedesc aceasta. Acum ei au luat o călătorie de la locul acela la care ei au fost, acolo la Gomora; și au mers tot drumul până la Gerar, jos în țara Filistină. Ați observat voi? Însemnați-o pe hartă, cât de departe este. O călătorie destulă pentru un cuplu bătrân de vârsta aceea.

³⁸ Și atunci, pe lângă aceea, în-în țara Filistină acolo, acolo a fost un împărat tânăr cu numele de Amalec, și el se uita după o nevestă. Și el avea toate acele fete frumoase Filistene, dar când el a văzut-o pe bunica, el a spus, "Ea este frumoasă s-o privești," și el s-a îndrăgostit de ea și a vrut să se însoare cu ea. Așa este. Aha. Vedeți, ea era frumoasă. Vedeți?

³⁹ Ea s-a schimbat înapoi într-o femeie tânără. Observați, ea a trebuit, ca să aducă acel copil. Dumnezeu a făcut-o o creatură nouă. Și ea a trebuit, să crească acest copil. Și țineți minte, Abraham, "trupul lui era așa de bun ca mort," și Sarah a murit când Abraham a fost... Isaac a fost în vârstă de patruzeci și cinci de ani, eu cred, când Sarah a murit. Și Abraham s-a căsătorit cu o altă femeie și a avut șapte fii pe lângă fiice, după aceea. Ha-ha! Amin.

⁴⁰ Vedeți, citiți printre rânduri. Acesta-i un model. Aceasta arată acolo ce o să le facă El la toți Copiii lui Abraham. Doar noi ne apropiem de aceasta chiar acum, așa că umerii noștri aplecați și totul nu au nici o importanță, prieteni. Și părul nostru cărunt și orice este aceasta, nu contează acum. Noi nu privim înapoi. Să privim înainte la ceea ce devenim.

⁴¹ Și țineți minte, acest semn pe care noi îl vedem, a fost ultimul semn care Abraham și Sarah l-au văzut, înainte să vină fiul promis în existență. Noi credem că noi suntem la ceasul acela.

⁴² Patriarhul, după ce acest băiat fiind născut. Vi l-ați putea imagina pe Isaac, în vârstă de vreo doisprezece ani; drăgălaș micuț, băiat cu părul creț, ochi mici maro? Eu mi-aș imagina cum s-a simțit mama aceea; femeie tânără frumoasă, și așa, și tatăl lui. Și într-o zi, Dumnezeu a spus, acum, pentru un exemplu; noi suntem mult în jos, ora este să vină. "Eu te-am făcut un părinte al națiunilor, prin acest băiat, dar Eu vreau ca tu să-l duci pe acest băiat sus pe vârful muntelui care Eu ți-l voi arăta, și eu vreau ca tu să-l ucizi sus acolo, ca o jertfă." V-ați putea imagina aceea?

⁴³ Acum vouă niciodată nu vi s-a cerut să mergeți printr-o încercare ca aceea. El nu face aceea acum. Acela era exemple, umbre.

⁴⁴ S-a temut Abraham? Nu, domnule. Abraham a spus aceasta, "Eu sunt pe deplin încredințat că El este în stare să-l învieze din morți, căci eu l-am primit ca pe unul din morți. Și dacă acea poruncă a lui Dumnezeu mi-a spus să fac aceasta, și eu am stat devotat la aceasta, și aceasta s-a meritat, să mi se dea mie fiul; Dumnezeu este în stare să-l învieze din morți; din care eu l-am primit ca o ilustrație."

⁴⁵ O, vai, prieteni! Dacă Dumnezeu v-a dat vouă Penticostalilor Duhul Sfânt, vorbirea în limbi, cu cât mai mult s-ar cuveni ca voi să credeți puterea Lui de vindecare, și bunătatea și mila Lui! Dacă El a făcut aceea, împotriva tuturor teologilor din țară! Ei au spus că aceasta nu se putea face, dar Dumnezeu a făcut-o pentru că El a promis-o. Atunci stați lângă Arma voastră, Cuvântul vostru, Sabia voastră, credeți Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus așa, și aceea o stabilește!

⁴⁶ Observați, acum, el și-a luat o călătorie de trei zile de acolo, cu catării. Acum eu pot umbla, când am fost în patrule, eu am umblat treizeci de mile în fiecare zi, prin sălbăticiime; și noi avem picioare de benzină, ca să zic așa. Dar oamenii aceia, singura lor cale de transport, era sau să călărească un măgar sau-sau să umble. Și el a mers o călătorie de trei zile de unde era el, și atunci și-a ridicat ochii, afară în sălbăticiime, și a văzut muntele departe de tot.

⁴⁷ El l-a luat pe Isaac și i-a legat mâinile. Care, noi toți știm, în Genesa 22 aici, este un model al lui Cristos. L-a condus sus pe munte, legat, cum a fost Isus condus sus pe munte, Muntele Calvar; un model al lui Dumnezeu dând pe Fiul Lui, desigur.

⁴⁸ Dar când ei au ajuns sus acolo, și el a fost ascultător, Isaac a început să devină cumva suspect. El a spus, "Tată, aici sunt lemnele, aici este altarul, aici este focul, dar unde este jertfă?"

⁴⁹ Și Abraham, care știa în mintea lui, încă Cuvântul lui Dumnezeu stând acolo afară, el a spus, "Fiul meu, Dumnezeu este în stare să rânduiască pentru sine o jertfă." El a numit locul, "Jehovah-Jireh."

⁵⁰ Și când el l-a legat pe fiul lui, el a fost ascultător până la moarte; l-a pus peste altar, a tras cuțitul afară din teacă, și a pornit să-i ia viața propriului său fiu. Și, când el a făcut-o, Ceva i-a apucat mâna, și a spus, "Abraham, oprește-ți mâna."

⁵¹ Și la timpul acela, un berbec a behăit, înapoia lui, cu coarnele lui agățate în sălbăticiune.

⁵² V-ați gândit vreodată, de unde a venit berbecul acela? Țineți minte, ținutul este plin de lei și lupi și șacali, și acele fiare mănătoare de oi. Și cât de departe înapoi de la civilizație a fost el? Și, atunci, sus pe vârful muntelui, unde nu există apă. Și el a cules pietrele, peste tot în jur, să facă un altar. De unde a venit acel berbec? Vedeți?

⁵³ Dar aceasta nu a fost o vedenie. El a ucis berbecul; el avea sânge. Ce a spus el? "Dumnezeu este în stare să rânduiască pentru Sine o jertfă."

⁵⁴ Cum o să ieși *tu* afară din scaunul acela? Cum o să se facă bine *acel* copil cu spasme, sau *tu* din scaunul acela, *tu* de acolo, *tu* cu boală de inimă? Oricare este chestiunea, "Dumnezeu este în stare să rânduiască pentru Sine."

⁵⁵ Abraham a crezut-o. Patriarhul a stat devotat la promisiune. Și El a dat promisiunea, că, "Sămânța ta! Pentru că tu ai crezut Cuvântul Meu, și indiferent care au fost circumstanțele, sămânța ta va poseda poarta vrăjmașului ei."

⁵⁶ De ce? Fiecare vrăjmaș care a venit sus, ca o ilustrare, împotriva lui Abraham, Abra-... Vrăjmașul despre, "Ea este prea bătrână. Eu sunt prea bătrân. Toată *aceasta*, și totul altceva." El totuși a stat chiar devotat la acea promisiune.

⁵⁷ Acum, omul care posedă acea credință, încă va lua Cuvântul lui Dumnezeu indiferent de circumstanțe. Acum, dacă tu nu poți face aceea, atunci tu nu ești Sămânța lui Abraham. Acea-i credința care o avea Abraham, Sămânța lui.

⁵⁸ Promisiunea lui Abraham a fost că "Sămânța" lui, acum Sămânța lui regală, de asemenea, așa cum v-am spus cu un timp în urmă. Și acest sigiliu care El i l-a dat lui Abraham, era un sigiliu de promisiune. Și Sămânța regală, conform cu Efeseni 4:30, este "sigilat de Duhul Sfânt," după ce ei au suportat încercarea. Încercați să vă gândiți la aceasta.

⁵⁹ Mulți gândesc că ei au Duhul Sfânt. Mulți pretind să aibă Duhul Sfânt. Mulți pot arăta multe dovezi și semne despre aceasta. Dar, totuși, dacă acesta nu poate sta cu Cuvântul, acesta nu este Duhul Sfânt. Vedeți?

⁶⁰ Tu crezi fiecare Cuvânt, atunci tu ești sigilat după încercare. Când noi credem fiecare promisiune din Cuvânt, atunci noi suntem sigilați prin Duhul, să confirme promisiunea. Acea era ce, a fost ce Abraham, felul cum el a făcut-o. Atunci, și numai atunci, avem noi dreptul să posedăm poarta vrăjmașului. Voi nu o puteți face până când mai întâi voi deveniți acea Sămânță. Țineți minte, în Biblie...

⁶¹ Eu am vorbit despre aceasta, la Houston sau pe undeva, cealaltă... sau, eu vreau să spun Dallas. *Însemnul*.

⁶² Vedeți, un-un Iudeu putea arăta, jos în Israel, că el era un Iudeu prin tăiere împrejur. Dar Dumnezeu a spus, "Când Eu văd sângele! Și sângele va fi pentru voi un însemn."

⁶³ Viața care a fost în sânge nu putea să vină pe închinător, deoarece, ei bine, aceasta a fost viața animalului, ea a fost numai o umbră venind în sus spre Viața adevărată. Atunci, chimicalul, sângele însuși, trebuia să fie roșu pe ușă și pe stâlpii ușii.

⁶⁴ Aplicat cu isop, care este doar o buruiănă obișnuită, arătând că tu nu trebuie să ai vreo super credință. Tu doar trebuie să ai aceeași, credință care o ai, la fel cum trebuie să-ți pornești mașina, să vii la biserică. Vedeți? Mulți oameni cred că ei trebuie să fie ceva... Dar, nu, nu, aceea-i greșit. Doar credință obișnuită este tot ce-ți trebuie prin care să aplici Sângele. Ascultați Cuvântul, și credeți Cuvântul, aplicați-L, aceea-i tot. Doar culeg buruieni oriunde acolo în Palestina, era isop, doar o buruiănă mică crescută afară din crăpăturile zidurilor, și în jur, înmuiat în sângele lor și pus pe ușior și pe stâlpii ușii.

⁶⁵ Și, țineți minte, mie nu-mi pasă cât de mult au fost ei în legământ, cât de mult a putut Iudeul să arate că el era tăiat împrejur, cât de bună persoană a fost el, tot legământul a fost anulat dacă însemnul nu era acolo. "Când Eu văd sângele," singur.

⁶⁶ Acum, Sângele acum, Însemnul, nu este chimicalul, chimicalul Sângelui lui Cristos, căci El a fost vărsat mii de ani în urmă.

⁶⁷ Dar, voi vedeți, unde... a trebuit să fie chimicalul acolo, viața din animal nu a putut să vină asupra omului, deoarece viața animalului nu are un suflet. Animalul nu cunoaște binele de rău. Aceasta-i ființa umană care are sufletul.

⁶⁸ Acum, însă când Isus, Fiul lui Dumnezeu, născut din fecioară, a vărsat Sângele Lui, Viața care a fost în acel Sânge era Dumnezeu Însuși. Biblia a spus, "Noi suntem mântuiți prin Viața, Sângele lui Dumnezeu." Nu sângele unui Iudeu, nu sângele unui Neuideu; ci Viața lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat această celulă de Sânge, născut din fecioară. Ea niciodată nu a cunoscut bărbat, nici nu a făcut ea... nici ovulul nu a venit de la ea.

⁶⁹ Eu știu că mulți dintre voi oamenii vreți să credeți că ovulul a venit. Ovulul nu poate să fie acolo fără o senzație, ce ar face Dumnezeu atunci? Vedeți?

⁷⁰ El a creat și ovulul și celula de Sânge, și acela era cortul lui Dumnezeu, sfânt. "Eu nu voi îngădui ca Cel Sfânt al Meu să vadă putrezirea." Vedeți unde vine ovulul? "Nici nu voi lăsa Eu sufletul Lui în iad." Trupul Lui era sfânt! O, doamne! Voi să nu, voi să nu puteți crede aceea, cum vă puteți numi un Creștin?

⁷¹ "Noi suntem mântuiți prin Sângele lui Dumnezeu." Acolo-i unde este credința mea. Nu să umblu acolo afară în sângele unui profet, nu să umblu acolo afară în sângele unui om obișnuit, sau un învățător, sau teolog. Noi umblăm acolo în Sângele lui Dumnezeu. Dumnezeu a spus așa. El a devenit ființă umană. El și-a schimbat trăsătura Lui. El și-a întins cortul Lui aici, cu noi, și a devenit unul din noi. El este Răscumpărătorul nostru Rudenie. El a trebuit să devină

rudenie cu noi, căci aceea era legea. Dumnezeu a devenit om și a locuit printre noi.

⁷² Observați cum că, în a face aceasta, El venind de la El, era Dumnezeu, Duhul, și acel Duh devine peste credincios. De aceea, Viața care a fost în Jertfa noastră, noi suntem identificați prin aceeași Viață.

⁷³ Atunci cum pot ei să vadă Viața lui Dumnezeu mișcându-se printre oameni, și O numesc un lucru necurat, când Aceea este identificarea noastră despre Jertfa noastră? "Cel ce crede în Mine, lucrările care Eu le fac le va face și el." Viața Lui se reîntoarce asupra jert-... de la Jertfă, așa cum ne punem mâinile asupra Ei și ne identificăm pe noi înșine morți față de propriile noastre gânduri. Atunci cum putem noi să lăsăm denotațiunile să ne împingă în crezuri și lucruri, și să spunem că noi Îl credem? Noi suntem morți la lucrurile acelea.

⁷⁴ Pavel a spus, "Nici unul din lucrurile acestea nu mă supără," căci el a fost legat de un absolut, Cristos. Și fiecare realizare adevărată este legată de un absolut, și absolutul meu este Cuvântul. Și fiecare altul este, care este-care este într-adevăr născut din Duhul, absolutul lor este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt legat de Acesta. Eu mi-am pus mâinile peste El. Și El mi-a luat locul, și eu m-am identificat cu El. Noi știm că El a promis să se identifice pe Sine cu noi. Aceea aduce credință veritabilă; nu credința voastră proprie, ci credința Lui; ceva care tu nu controlezi. El o face. Acum observați. Atunci, și numai atunci, când... este promisiunea făcută vouă.

⁷⁵ Nu contează la câte biserici te-ai înscris, de câte ori ai fost botezat; fața înainte, înapoi, în orice fel vreți voi. Până când acel Sigiliu nu este pus asupra ta, atunci tu nu ai nici un drept să te numești un conectat cu Jertfa ta.

⁷⁶ Și ce este Sigiliul lui Dumnezeu? Efeseni 4:30, zice, "Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți sigilați până în Ziua răscumpărării voastre." Nu de la o trezire la alta, ci sigilat Etern până în Ziua în care sunteți răscumpești înapoi.

⁷⁷ Și, amintiți-vă, dacă voi niciodată nu ați fost în gândurile lui Dumnezeu, voi niciodată nu veți fi cu Dumnezeu. Câți știu că El era un răscumpești? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Ei bine, atunci, orice răscumpești trebuie să vină înapoi de unde el a căzut. Astfel dacă El a venit să ne răscumpești, cum am putea noi, a fost că odată nu a trebuit să fim răscumpești, și noi am fost toți "născuți în păcat, formați în nelegiuire, am venit în lume vorbind minciuni"? Aceasta arată că adevăratul Creștin este un atribut al gândirii lui Dumnezeu, înainte să existe o lume, sau o stea, sau un aer, sau orice altceva. El este Etern, și El a venit să ne răscumpești înapoi. Acesta-i gândul lui Dumnezeu, vorbit într-un cuvânt, făcut manifestat și ră-... adus înapoi la gândul Lui.

⁷⁸ Răscumpești Rudenie! Acela-i motivul că Dumnezeu Însuși a trebuit să devină unul A din noi, să răscumpești. Nimic altceva nu a putut s-o facă. Un Înger nu a putut s-o facă, nimic altceva. El a trebuit să vină jos, să fie ispitit cum suntem noi, să ne răscumpești.

⁷⁹ Observați acum sămânța naturală a lui Abraham. Să verificăm unele din acele semințe naturale, și să vedem dacă Dumnezeu și-a ținut Cuvântul Lui cu sămânța naturală, care era Isaac. Să verificăm unele din semințele naturale care au crezut deplina promisiune a lui Dumnezeu și nu aveau nici o întrebare. Acum amintiți-vă, au existat zeci de mii de mii de mii înmulțite care au fost tăiați împrejur și fiecare alt lucru, și totuși nu au fost Sămânța lui Abraham. Sigur, "Cel ce este Iudeu pe din afară nu este Iudeu; cel ce este Iudeu înlăuntru." Ei, mulți din ei, au dat greș, au dat greș amarnic.

⁸⁰ Priviți, în pustie, ei au spus, "Noi..." Ziua Paștelui evreiesc, sau la băutul la fântână, Sfântul Ioan 6. Ei toți se bucurau.

⁸¹ Isus a spus, "Eu sunt Stânca aceea care a fost în pustie. Eu sunt Pâinea care vine de la Dumnezeu, din Cer, dacă un om poate mânca din ea și să nu moară."

⁸² Ei au spus, "Părinții noștri au mâncat mana în pustie, pentru patruzeci de ani."

El a spus, "Și ei sunt, fiecare, morți."

⁸³ *Morți*, luați cuvântul acela și treceți-l, vedeți ce înseamnă, "Etern separați." Deși, ei erau sămânța lui Abraham. *Moarte* înseamnă "separare, nimicire, complet distrus, nimic." Isus a spus că ei erau morți, fiecare din ei, deși ei au fost Iudei tăiați împrejur.

⁸⁴ Vedeți, sărmanii oameni, doar pentru că noi suntem Metodist, Baptist, Prezbiterian, ai o mică mărturisire, și lucruri ca acela; diavolul crede tot atât de mult cum credem noi.

⁸⁵ Dar noi trebuie să fim identificați cu Acesta. Dumnezeu trebuie să-L mărturisească la aceasta, ca o sigilare cu Duhul Sfânt. Nici o chestionare a Cuvântului!

⁸⁶ Dacă tu zici, "Ei bine, acum, aceea a fost pentru altă zi," acolo este ceva greșit.

⁸⁷ Ce-i dacă un om vine alergând, și tu ia-i spus că lumina strălucea, și el a alergat jos la pivniță, și a spus, "Eu doar o refuz. Eu doar o refuz. Nu există un astfel de lucru ca lumină. Eu nu o cred"? Acolo ar fi ceva greșit cu omul acela. El ar fi deranjat mintal. Dacă el refuză razele ei calde și resursa ei dătătoare de viață, acolo este ceva greșit cu el, mintal.

⁸⁸ Și când un om vede Cuvântul lui Dumnezeu, făcut limpede înaintea lui, și identificat, și atunci închide și trage jos perdelele lui denotațiionale, acolo-i ceva greșit cu omul acela, spiritual. Ceva este greșit cu el. Acolo este ceva greșit spiritual. El doar nu-L poate primi. "Orb, și nu o știe," merge înainte spre judecată, și Dumnezeu va fi judecătorul.

⁸⁹ Observați când ei-ei au făcut aceasta, și aceste semințe acum care L-au crezut, urmăriți ce s-a întâmplat. Să-i verificăm pe unii din ei acum, sămânța lui Abraham.

⁹⁰ Să-i luăm pe copiii Evrei, căci ei au stat devotați și nu au vrut să tolereze cu închinarea la chip. Ei au refuzat să se închine jos la un chip care împăratul națiunii l-a făcut. Acesta a fost făcut după un om sfânt, chiar, chipul lui Daniel.

⁹¹ A arătat că rasa Neamurilor a fost adusă înăuntru sub partea falsă, de a se închina la un chip al unui om sfânt. Aceasta se duce afară în același fel, când oamenii vor fi forțați să se închine la chipuri de oameni. Aceasta a venit înăuntru prin revelație, despre Daniel să fie în stare să interpreteze Cuvântul, care a fost scris pe scrisul de mână pe perete. Acela era felul cum a venit înăuntru, și acela-i felul cum se duce afară, în același fel, a chipului Neamurilor.

⁹² Observați, ei au refuzat s-o facă. Și ce au făcut ei? Ei au fost sămânța lui Abraham stând devotați la Cuvânt, și ei au posedat poarta vrăjmașului, de foc. Ei au făcut-o. Ei bine, Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat.

⁹³ Daniel, încercat pentru închinarea la un Dumnezeu adevărat. El a fost încercat pentru aceea. Și în timpul de încercare, el a suportat încercarea. Și ce a făcut Dumnezeu, după ce se părea parcă fisele erau jos pentru el, cum am spune noi? Și ei nu au știut ce să facă. Ei urmau să-l dea la leu. Dar Daniel a stat devotați la încercare, că există un singur Dumnezeu adevărat, și el a posedat poarta vrăjmașului. Dumnezeu a închis gura leului.

⁹⁴ Moise a stat devotați la cuvântul promis, înaintea personificatorilor falși, Iane și Iambre, în încercare. Priviți, Dumnezeu l-a întâlnit, cu supranaturalul, i-a spus să meargă să facă aceste lucruri, să arate aceste semne, și fiecare semn ar avea un glas. Moise a mers drept jos, tot atât de devotați cât a știut el. El a aruncat jos bețele, și s-a transformat într-un șarpe. Voi știți ce s-a întâmplat? Aici vin personificatorii și au făcut același lucru.

⁹⁵ Acum, Moise nu și-a aruncat mâinile în sus, să zică, "Ei bine, eu presupun că totul este greșit." El a stat acolo și a așteptat după Dumnezeu. El a stat devotați. Nu contează câți personificatori erau acolo, el a stat devotați. Și când el a stat devotați la însărcinarea lui, să-i aducă pe oamenii aceia afară din locul acela. Când poarta de apă a venit în calea lui, Dumnezeu l-a lăsat să o posedeze, și El a deschis poarta prin Stâlpul de Foc care îl conducea. El a dus poporul la țara promisă.

⁹⁶ Iosua, un alt mare conducător. Numai doi din... au mers la țara promisă, Iosua și Caleb. Ei au venit la un loc numit Kadeș, care a fost centrul lumii la timpul acela, într-atât încât acela a fost scaunul de judecată. Și, oh, ei au trimis afară doisprezece iscoade să se uite la țară, și doisprezece din ei au venit înapoi.

⁹⁷ Zece din ei au spus, "O, aceasta-i o treabă prea mare. Noi doar nu am putea s-o facem. Ei bine, oamenii aceia, noi arătăm ca lăcuste pe lângă ei."

⁹⁸ Dar ce a făcut Iosua? El a liniștit poporul. El a spus, "Așteptați un minut. Noi suntem mai mult decât în stare s-o luăm, nu contează cât de mici suntem, sau cât de mult în minoritate." Ce făcea el? El a stat adevărat la promisiunea aceea, "Eu vă dau această țară," dar voi luptați pentru fiecare țol din ea.

⁹⁹ Crezi tu aceea, mamă? Dumnezeu ți-a dat vindecarea ta, dar tu te vei lupta fiecare țol din ea. "Peste tot unde se așează talpa picioarelor tale, aceea îți dau Eu ca posesiune." *Urme de pași* înseamnă "posesiune." Aceasta-i toată a voastră, fiecare promisiune vă aparține, dar vă veți lupta înăuntru pe fiecare țol de cale acum.

¹⁰⁰ Acum, Iosua știa ce a spus Dumnezeu. El era o sămânță a lui Abraham. Vedeți? El a spus, "Eu cred aceea, că Dumnezeu ne-a dat țara, și noi suntem mai mult decât în stare s-o luăm." Și pentru că el a suportat încercarea, împotriva întregului grup de Izraeliți, toate semințiile și tot poporul a gemut și a plâns. Iosua a spus, "Stați liniștiți! Dumnezeu a făcut promisiunea."

¹⁰¹ Nu contează cât de mare ești, și ce este opoziția, și ce a spus doctorul, Dumnezeu a dat promisiunea. Aceasta depinde de Dumnezeu s-o facă.

¹⁰² Ce a făcut el? Când el a venit jos la râul Iordan, el a posedat poarta. Acea-i ce el-el a făcut.

¹⁰³ Ierihon, s-a închis ca o broască țestoasă într-o carapace. Ce a făcut el? El a posedat poarta.

¹⁰⁴ Chiar într-o zi când dușmanul a încercat să-l ia, el a posedat poarta dușmanului lui așa de mult încât el i-a poruncit soarelui să stea nemișcat. Și soarele i s-a supus, și nu s-a învârtit pentru douăzeci și patru de ore.

¹⁰⁵ Dumnezeu este adevărat la promisiunea Lui, indiferent de ce are El de făcut; falimentează Cerurile înainte ca El să-și lase Cuvântul Lui înfrânt. El niciodată nu a făcut o promisiune care El să nu o poată ține. "Eu sunt Domnul care-ți vindecă toate bolile tale. Dacă ei își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor reface." Amin. "Dacă tu poți crede, toate lucrurile sunt posibile."

¹⁰⁶ Iosua a crezut-o, deși Dumnezeu a trebuit să oprească pământul de la învârtire. L-a ținut acolo prin vreo altă Putere, Propria Lui putere; încât lumea nu s-a învârtit pentru douăzeci și patru de ore, până când Iosua s-a răzbunat pe vrăjmașii lui. El a luat porțile. Cu certitudine, el a făcut-o. Dumnezeu este întotdeauna adevărat.

¹⁰⁷ Acum eu doresc să fi avut timp să ajungem la mai mulți eroi, dar eu am vreo zece minute acum. Priviți, toți acești eroi scumpi, cum erau ei, și mari războinici de credință, ei toți au murit la poarta morții. Ei toți au pierit, chiar la poarta morții.

¹⁰⁸ Atunci a venit înainte Sămânța Regală a lui Abraham. Ei au fost toți sămânța naturală, de la Isaac. Dar aici vine Sămânța Regală a lui Abraham, care era Cristos, Sămânța lui Abraham de credință; ce trebuie noi să fim, doar să

vedem cum dacă noi suntem sau nu. Sămânța naturală a fost numai un model. Toți ceilalți s-au născut din naștere naturală, dar El a venit o naștere prin fecioară. Vedeți, aceea nu a fost din sămânța lui Abraham, atunci, un Iudeu. El a venit prin sămânța de credință a promisiunii. Și, atunci, noi trebuie să fim copiii Lui, prin acest Om.

¹⁰⁹ Urmăriți ce a făcut El. Când El a fost pe pământ, El a biruit și a posedat fiecare poartă care o avea vrăjmașul; Sămânța Regală. El a promis-o prin Cuvânt. El a biruit-o. El a biruit poarta de boală, pentru noi. Aceea a fost ce a venit El să facă. El, amintiți-vă, oameni bolnavi, El a biruit poarta aceea. Voi nu trebuie s-o biruiți; El a biruit-o. Ceilalți oameni au trebuit să biruiască propria lor poartă. Dar voi nu trebuie să biruiți; ea este deja biruită. El a biruit porțile de boală. Și ce a făcut El când El a biruit porțile de boală, spunând că El ar birui? "Orice cereți voi pe pământ, și orice legați voi pe pământ, El o va lega în Cer," ne-a dat nouă cheile la poartă.

¹¹⁰ El a biruit poarta de ispitire, prin Cuvânt. Și cheile au fost, "Împotriviți-vă vrăjmașului, și el va fugii de la voi." El a biruit-o toată; a biruit fiecare boală.

¹¹¹ El a biruit moartea, și El a biruit iadul. El a biruit moartea și iadul. El a biruit ce ceilalți nu au putut birui, pentru că ei erau din sămânța naturală. Aceasta este Sămânța spirituală. El a biruit poarta mormântului, și a înviat a treia zi, pentru justificarea noastră.

¹¹² "Și acum noi suntem mai mult decât biruitori." Noi doar umblăm drept în aceasta, ca o moștenire, "Mai mult decât biruitori." Acum noi avem de-a face cu un vrăjmaș învins. Boala este învinsă. Moartea este învinsă. Iadul este învins. Totul este învins. O, doamne! Doresc să fi fost de două ori mărimea mea, acum poate eu mă simt de două ori așa de bine. Noi disputăm cu un vrăjmaș biruit.

¹¹³ Nu-i de mirare că Pavel a putut să spună, când ei au zidit un bloc, să-i taie capul jos, el a spus, "O moarte, unde îți este țapușul? Arată-mi unde poți tu să mă faci să mă agit și să țip. Mormântule, unde este biruința ta, și tu gândești că tu mă vei mucegăi acolo afară? Eu îți voi indica spre unul gol pe-acolo; și eu sunt în El, El mă va învia în ziua din urmă." Un vrăjmaș biruit!

¹¹⁴ Sămânța Regală a lui Abraham! Acum, sămânța naturală nu a putut indica spre Acela. Dar Sămânța Regală poate birui, deja a biruit, căci El s-a dus înaintea noastră și a biruit fiecare poartă pentru noi. El este acum, după două mii de ani, El stă în mijlocul nostru, marele Biruitor. Nu a biruit El numai boala... El a biruit boala. El a biruit ispitirea. El a biruit fiecare vrăjmaș. El a biruit moartea. El a biruit iadul. El a biruit mormântul, și a înviat din nou. Și două mii de ani mai târziu, aici stă El printre noi, în după-ameaza aceasta, identificându-Se, marele Biruitor! Amin. El încă este aici, viu, adevărind promisiunea Lui, Sămânța Regală a lui Abraham! O, doamne! Și vrăjmașul va...

¹¹⁵ "El va birui porțile vrăjmașului lui." La aceia, Sămânța, El stă aici viu să se adeverească pe Sine la cine? Acele Seminte predestinate care o pot vedea. El a biruit aceea. Care, după încercarea lui, despre promisiunea Cuvântului, ei au fost sigilați de Duhul Sfânt, în Trupul lui Cristos, pentru ei confirmat (ce?) Evrei 13:8 de a fi așa. Ei sunt sigilați înăuntru acolo de Duhul Sfânt, acel Duh Sfânt care a fost prin... Abraham a prevăzut-o; prin credință el a crezut-o. Și acum noi Îl primim, privind înapoi la promisiunea despre ce El a spus. Și Ioan 14:12 se face confirmat în zilele din urmă, de către Biruitorul înviat, Însuși.

¹¹⁶ Nu ceva system; ci o Persoană, Cristos, Biruitorul. Nu biserica mea, nu biserica mea Baptistă, sau a ta Prezbiteriană, Metodistă, sau Penticostalii, nu prin aceea; ci prin Isus Cristos. El trăiește astăzi. El a înviat peste aceea, pentru justificarea noastră.

¹¹⁷ Și pentru că El trăiește, El a spus că și noi trăim. "Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt," nu parte din Cuvânt, "fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." "Eu sunt Învierea și Viața. Cel ce crede în Mine, chiar dacă el era mort, totuși el va trăi. Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Credeți voi aceasta?" Luați poarta fiecărui vrăjmaș!

¹¹⁸ Cum îl putea el birui pe Bosworth, când Dumnezeu... Bosworth era în Biruitor. Și acela-i motivul că el a spus, "Cea mai fericită oră din viața mea este chiar acum." Aha. El l-a cunoscut pe acel Biruitor Puternic. Asigurarea lui s-a odihnit cu El. O, doamne! Acum noi putem cânta:

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a mântuit;
Îngropat, El mi-a cărat păcatele departe;
Înviind, El m-a justificat gratuit pentru totdeauna;
Într-o zi El vine, O glorioasă zi!

¹¹⁹ La aceia care se pare să fie învinși. Eddy Perronet, eu cred că a fost, el nu a putut să-și vândă cântările lui Creștine. Nimeni nu le-a vrut. Ei nu aveau nimic de-a face cu aceasta. O, învins, și un credincios! Într-o zi, Duhul Sfânt a venit asupra lui. Poarta vrăjmașului său, care nu a vrut să-i primească literatura lui! Duhul l-a izbit, și el a apucat un pix, Dumnezeu l-a lăsat să scrie cântarea de inaugurare.

Toți salutați puterea Numelui lui Isus!
Îngerii să cadă prosternați;
Să aducă înainte diadema royală,
Și să-L încoroneze Domn al tuturor.

¹²⁰ Oarba Fanny Crosby, o dată. A spus, "Ce înseamnă aceasta pentru tine?" Ceva... Ea nu și-a vândut dreptul de

naștere cum a făcut Penticostalul Elvis Presley, sau cum a făcut Boon din biserica-lui- Cristos, sau cum a făcut Red Folley, vânzându-și talentele la lume; ei au o flotă de Cadillacuri, și un milion de dolari, plăci de patefon de aur. Dar Fanny Crosby a stat devotată la locul ei. Ea a strigat:

Nu mă ocoli, O bunule Salvator,
Ascultă-mi strigătul umilit;
În timp ce pe alții Tu îi vizitezi,
Nu mă ocoli pe mine.

Tu șuvoiul la toată mângăierea mea,
Mai mult decât viața pentru mine,
Pe cine am eu pe pământ în afară de Tine?
Sau pe cine în Cer în afară de Tine?

¹²¹ Ei au spus, "Ce-i dacă tu ești oarbă când tu ajungi în Cer?"

Ea a spus, "Eu Îl voi cunoaște, oricum."

A spus, "Cum Îl vei cunoaște tu?"

A spus, "Eu Îl voi cunoaște."

A spus, "Doamna Crosby, tu ai putea câștiga un milion de dolari."

Ea a spus, "Eu nu vreau milionul de dolari."

¹²² "Cum Îl vei cunoaște tu?" Ea a spus:

Eu Îl voi cunoaște, eu Îl voi cunoaște,
Și răscumpărată alături de El eu voi sta;
Eu Îl voi cunoaște, eu Îl voi cunoaște.

¹²³ "Dacă eu nu-L pot vedea, eu voi pipăi după urmele cuielor în mâinile Lui." Ea a biruit poarta vrăjmașului ei. Da.

¹²⁴ Dacă voi sunteți în Cristos! El a spus, "Dacă voi rămâneți în Mine, și Cuvintele Mele rămân în voi; cereți ce cheie vreți voi, cereți ce poartă vreți să luați; cereți ce vreți, și vi se va da vouă. Dacă voi rămâneți în Mine, și Cuvântul Meu rămâne în voi, voi puteți lua orice poartă a vrăjmașului care vine înaintea voastră." Voi sunteți Sămânța regală a lui Abraham.

¹²⁵ Ce fel de poartă stă înaintea voastră? Dacă aceasta-i boală, voi sunteți mai mult decât biruitori pentru ea. Atunci noi putem spune, cântăm această cântare veche grațioasă:

Fiecare promisiune în Carte este a mea,
Fiecare capitol, fiecare verset este... și așa Divin,
Eu mă încred în iubirea Lui Divină,
Căci fiecare promisiune în Carte este a mea.

¹²⁶ Noi suntem mai mult decât un biruitor, și Sămânța lui Abraham va poseda poarta vrăjmașului! Când ei spun că aceste Lucruri nu se pot întâmpla, când ei vor să-L numească un drac, sau Beelzebub, sau altceva, Dumnezeu este sigur să biruiască fiecare poartă și să-l ia pe vrăjmaș.

Să ne rugăm.

¹²⁷ Doamne, fie ca Sămânța lui Abraham... Eu știu că ei vor vedea Aceasta, Doamne. Cum poate acel Cuvânt să cadă fără să lovească acel Pământ real? Eu mă rog ca ei să înțeleagă acum. Fie ca fiecare persoană care vine în rândul de rugăciune să fie vindecată.

¹²⁸ Doamne, dacă ar fi unii înăuntru aici încă, care nu și-au făcut până acum mărturisirea lor, nu au stat public și nu au stat pentru Cristos, gata să tăgăduiască toate crezurile și lucrurile reci, formale, moarte care i-au luat la o parte de la Tine. Și fie ca ei să stea acum, și să spună, "Eu îl voi accepta pe El ca Salvatorul meu." Atunci Tu vei sta pentru ei în Ziua aceea.

¹²⁹ În timp ce ne avem capetele aplecate, dacă acolo sunt aceia care le-ar place să stea doar un moment, pentru rugăciune, să zică, "Eu vreau să stau pentru El acum, ca El să stea pentru mine la Ziua aceea, în Prezența Lui Divină." Eu vă cer, și vă dau oportunitatea ca numele voastre să fie puse pe Cartea Vieții, dacă veți sta. Eu nu vă cer să vă înscrieți la vreo biserică. Eu vă cer să veniți la Cristos, dacă sunteți aici și nu-L cunoașteți.

¹³⁰ Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule. Este acolo un altul, să zică, "Eu-eu vreau să stau acum." Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. "Eu vreau..." Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. "Eu îmi iau poziția mea, în după-masa aceasta." Aceste persoane minunate, bărbați și femei, stând sus, "Eu îmi voi lua poziția, în după-masa aceasta."

¹³¹ Și în ziua aceea când doctorul spune, "Ei bine, tamponarea; sângele lui se varsă, moartea este asupra lui, sau asupra ei." Sau, vreo dimineață, tu îți vei aminti poziția ta. Tu stai pentru El acum.

¹³² "Dacă voi sunteți rușinați de Mine înaintea oamenilor, Eu voi fi rușinat de voi înaintea Tatălui Meu și a sfinților Îngeri. Dar dacă voi Mă veți mărturisi înaintea oamenilor" pe acela îl voi mărturisi Eu înaintea Tatălui Meu și a

sfinților Îngeri."

¹³³ Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Ar fi acolo unii în balcoane pe undeva? Chiar acum, în timp ce noi așteptăm. Unii din ei, mai mulți pe parterul principal? În regulă. Eu te iau pe cuvântul tău, prietene.

¹³⁴ Dacă Cuvântul cade pe Pământ fertil, ca femeia mică la fântână, ea-ea a înțeles. Ea a fost reprezentată în Cer, de la întemeie... înainte de întemeierea lumii. Când Lumina aceea L-a atins, ea L-a recunoscut.

¹³⁵ Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Acela-i un galant... Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Tu ai fi putut să faci lucruri mari în viața ta; tu faci cel mai mare lucru care l-ai făcut vreodată, acum, să stai pentru Cristos.

¹³⁶ Tatăl nostru Ceresc, sămânța a căzut pe ceva pământ, după-masa aceasta. Noi vedem Viața să încolțească. Bărbați și femei stau în picioare, și ochiul a tot-văzător al lui Dumnezeu, Care este omniprezent, a tot-știutor, a tot-puternic, îi vede. Ei sunt ai Tăi, Tată. Eu îi prezint la Tine acum, ca trofee.

¹³⁷ Fie ca această experiență a lor de a sta acolo acum, știind ce au făcut ei, știind ce înseamnă aceasta, că ei stau să-și ia poziția lor cu cei puțini disprețuiți ai Domnului. Fie ca ei întotdeauna să rămână devotați până în Ziua aceea când ei stau în Prezența Ta, atunci Glasul acela drăgălaș va spune, "Da, într-o zi în Baton Rouge, sau un loc micuț numit Denham Springs, el a stat pentru Mine, Tată, acum Eu voi sta pentru el, sau ea." Acordă aceasta, Doamne. Ei sunt ai Tăi, în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru poziția voastră Dumnezeu vreo da tă...

¹³⁸ Acum să faceți acest singur lucru pentru mine. Aflați, dacă voi sunteți în jur pe unde sunt acești păstori, vizitați câțiva, vorbiți cu ei. Dacă voi încă nu ați fost botezați, în botez Creștin, faceți așa. Puneți-vă printre credincioși acum, credincioși adevărați, nu credincioși prefăcuți; credincioși adevărați.

În timp ce ne rugăm, să ne rugăm pentru aceste batiste.

¹³⁹ Tată Ceresc, aceste batiste se duc afară acum; unde, eu nu știu. Poate ceva tătic bătrân orb șezând aici afară într-o mlaștină mică pe undeva, așteptând după această batistă să vină; un copil mic zăcând acolo într-un pat de spital; o mamă stând, disperată, așteptând după reîntoarcerea batistei. Tată Ceresc, mă rog ca Tu să te duci cu ele. Și ca un însemn al Prezenței Tale astăzi, și credința noastră în Tine așa cum noi am predicat Cuvântul Tău, fie ca credința care a fost în Abraham, și credința care a fost produsă și dată nouă de Isus Cristos, fie ca ea să meargă cu aceste batiste și să vindece pe fiecare peste care este pusă. Noi le trimitem, în Numele lui Isus. Amin.

¹⁴⁰ Acum doar un moment, înainte să chemăm rândul de rugăciune. Atotputernicul și puternicul Dumnezeu, Cel mareț, Cel a tot-suficient... Vă rog, prieteni, eu-eu am să încep să mă rog pentru bolnavi, și eu... Probabil, când noi venim jos, eu-eu aș putea să nu ajung să vă spun nimic; unii din voi s-ar putea să se ducă înainte de timpul acela. Orice sunteți voi, dacă voi nici măcar nu ați stat, cu un timp în urmă, și voi nu sunteți siguri...

¹⁴¹ Dacă voi sunteți un membru al unei biserici, acela-i un lucru bun, dar aceea nu este suficient de bine. Vedeți, tânărul fruntaș bogat a fost un membru al bisericii. Vedeți? El l-a întrebat pe Isus ce putea el să facă să aibă Viață Eternă. El niciodată nu L-a acceptat. El s-a depărtat. Ce lucru nesăbuit pentru acel om tânăr să facă. Să nu-i luați locul. Vă amintiți ultima dată când el a fost identificat? Puțin mai târziu, el a propășit. El a devenit mai bogat. El a ajuns la un punct până când chiar și hambarele lui au pleznit. Dar atunci noi aflăm ultima lui identificare, în iad, flăcările chinuind. Să nu, să nu lăsați să vi se întâmple aceea. Acceptați pe Cristos.

¹⁴² Voi persoane tinere, voi fete tinere, băieți tineri, tocmai la schimbarea vieții, vă rog să faceți aceea. Ascultați-mă, ca-ca pe fratele vostru, unul care vă iubește. Eu sunt aici pentru că eu vă iubesc. Eu îl iubesc pe Dumnezeu, și eu vă iubesc pe voi, și eu nu-l pot iubi pe Dumnezeu dacă eu nu vă iubesc pe voi.

¹⁴³ Eu aș vrea mult mai de grabă, dacă ați avut o comentare să o pasați, s-o pasați la fiul meu acolo afară, sau unul din copiii mei. Lăsați-mă doar... eu, eu mă voi duce fără aceasta. Orice părinte ar face aceea; așa va face Dumnezeu. Vedeți? Iubește poporul Lui. Iubiți-vă unul pe altul.

¹⁴⁴ Voi ziceți, "Pentru ce îi cerți tu?" Dragostea veritabilă este corectivă.

¹⁴⁵ Dacă copilul vostru șade afară pe stradă; voi ziceți, "Ei bine, acolo șade Junior. El nu ar trebui să facă aceea, dar eu nu vreau să-i rănesc simțurile lui mici." Voi nu-l iubiți. El va fi omorât acolo. Dacă voi îl iubiți, îl veți aduce înăuntru și-i dați o bătaie. Voi îl veți face să asculte.

¹⁴⁶ Acela-i felul cum face Dumnezeu. Dragostea este corectivă, și aceea-i dragoste veritabilă.

¹⁴⁷ Când un predicator stă și vă lasă pe voi femeile să vă scurtați părul, să purtați vopsea și lucruri, și nu vă corectează, acolo nu există dragoste veritabilă; și nu o va denunța. Și vă lasă pe voi bărbații să vă căsătoriți de trei sau patru ori, și toate aceste alte lucruri, și să le meargă, acolo nu există dragoste veritabilă. Vă lasă să vă înscrieți la biserică, și vă bate pe umăr, și vă înăbușe cu ceva crez, atunci, "Asta-i tot ce aveți de făcut, este să vă înscrieți în sfânta biserică," acolo nu există dragoste. Sau, fie că, omul este total pierdut, el însuși, că el nu vede.

¹⁴⁸ Dragostea veritabilă este corectivă, și vă aduce înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁴⁹ Priviți la Isus, cum, ce a spus El, căci El i-a iubit, așa de mult încât El a murit în locul lor, când ei chiar strigau după Sângele Lui.

¹⁵⁰ Acum fie ca marele Duh Sfânt... eu vreau să aștept doar un minut. Eu aștept până când ungera Duhului Sfânt vine

asupra mea, înainte să începem. Eu am predicat. Vă mulțumesc, pentru cooperarea voastră.

¹⁵¹ Acum fiecare înăuntru aici, oriunde sunteți, oriunde în clădire, rugați-vă doar pentru un minut, ziceți, "Doamne Isuse, ajută-mă! Ajută-mă! Lasă-mă să ating haina Ta." Isus a spus, voi știți, când femeia i-a atins haina Lui, El nu a simțit-o, fizic, dar El s-a întors în jur și a știut cine a fost ea și ce a făcut ea. El este același Isus în după masa aceasta, un Mare Preot care poate să fie atins prin simțul infirmității noastre.

¹⁵² Credeți voi, fiecare din voi acum, că aceasta-i adevărat, că Dumnezeu care a făcut promisiunea, încă o dată (și fie ca El s-o arate) că noi trăim în zilele Sodomei? Câți cred asta, în clădire, doar ridicați-vă mâna sus.

¹⁵³ Noi trăim, așa cum a fost, în Sodoma. Întregul sistem a devenit poluat, sistemul lumii, totul, sistemul bisericii, sistemul politic. Nu există nimic. Politica este așa de coruptă. Sistemele, peste tot, dictatorii noștri, este totul corupție. Biserica a devenit în același fel. Familiile au devenit în același fel. Aceasta-i doar corupție, Sodoma!

¹⁵⁴ Atunci, amintiți-vă, Dumnezeu are aceea înaintea voastră, atunci vă amintiți că El a spus că El se va reprezenta pe Sine în trup uman, și o să facă cum a făcut El înaintea Sodomei, înainte să vină Fiul promis pe scenă. El a promis să trimită pe unul care îl va premerge pe acel Fiul promis, cum a făcut El la primul loc, care să introducă; și El a spus, "Când Fiul omului este descoperit."

¹⁵⁵ Eu nu te cunosc. Ei bine, Miss. Thompson, boala aceea de femei și complicațiile, tu crezi că Dumnezeu te va face bine? Poți tu s-o crezi? Tu vei crede? Miss... Miss Thomas, tu crezi că El te va face bine? Ridică-ți mâinile sus, atunci.

¹⁵⁶ Acolo-i o doamnă șezând chiar înapoia ta. Ea se roagă. Ea are artrită.

¹⁵⁷ Una așezată chiar alături de ea, este boală de stomac, de asemenea se roagă. Tu o să pierzi aceasta, tu nu veghezi. Tu nu ești de aici. Tu ești din Mississippi. Voi sunteți D-ul și D-na Kramer. Dacă voi credeți cu toată inima voastră, Isus Cristos vă va face bine. Dacă voi o puteți crede. Voi credeți? Atunci voi o puteți primi. Bine. Ridicați-vă mâinile sus așa ca poporul să vadă că sunteți voi.

¹⁵⁸ Eu nu cunosc persoanele acelea. Eu niciodată nu i-am văzut, în viața mea. Tu trebuie să crezi, prietene. El se identifică pe Sine. Credeți voi asta, cu toată inima voastră? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

¹⁵⁹ De ce ți-ai scuturat capul, domnule, și te uiți la mine în felul acela? Da, domnule. Pentru că tu ai făcut aceea, eu am să-ți vorbesc un minut. Tu ești cumva un domn în vârstă șezând chiar aici, privind la mine. El s-a uitat la mine, cu așa sinceritate. El a crezut-o. Tu te rogi pentru cineva care a avut un atac. Dar-dar lucrul tău principal pentru care te rogi, ai nevoie, tu cauți botezul Duhului Sfânt. Așa este. Aha. Așa este. Dacă tu o crezi! Doamna, tu cauți după angajare. Pe lângă aceea, ca tu să poți ști că eu sunt profetul lui Dumnezeu, sau slujitorul, tu ai avut două operații.

Aceasta te-a lăsat cumva slăbită. Tot felul de condiții, necaz spiritual. Eu vreau să-ți spun că totul este rezolvat. Credința ta te face bine.

¹⁶⁰ [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... șezând chiar alături de tine acolo. Ea se roagă. Privește aici. El te-a auzit, și tu L-ai atins. Nu te cunosc, dar El te cunoaște. Eu am să-ți spun despre ce te-ai rugat. Tu crezi cu toată inima ta? Tu ai o boală de fiere, pentru care te rogi. Crezi tu că Dumnezeu te va vindeca și te v-a face bine? Tu ești D-na Smith. Acea-i corect. Ridică-ți mâna.

¹⁶¹ Vedeți, El se identifică pe Sine. Ce este aceasta? Aceasta-i Sămânța lui Abraham, credința care a avut-o Abraham, Domnul Isus Cristos printre noi, Confirmând Cuvântul Lui, cu semnele urmând.

¹⁶² Cine, pentru câte cartonașe trebuie să se facă rugăciune, ridicați-vă mâinile, aveți cartonașul vostru? O, noi mai bine să începem rândul de rugăciune.

¹⁶³ Voi vedeți, voi înțelegeți nu-i așa? Acum spiritul acela nu numai... Acela nu vindecă. Acela identifică numai că El este aici. Păstorii voștri au doar aceeași autoritate să se roage pentru bolnavi. Ei nu fac aceea; nu, cu certitudine nu. Dar ei-dar ei au doar aceeași autoritate, "Aceste semne îi vor urma pe credincioși."

¹⁶⁴ Acum eu îi vreau pe prietenii mei păstori aici. [Fratele Branham întrebă pe cineva, "Este în ordine să chem din audiență, lucrători?" – Ed.]

¹⁶⁵ Câți păstori sunt aici care credeți cu toată inima voastră, lucrători înăuntru aici, credeți? O, vă mulțumesc. Mă întreb dacă vă veți ridica? Veniți aici, stați cu mine doar un minut, chiar jos aici, să ne rugăm pentru bolnavi. Veniți chiar jos aici. Acum voi urmăriți cum are loc vindecarea, urmăriți ce se întâmplă.

¹⁶⁶ Eu vreau să veniți, formați un-un rând dublu chiar aici. Eu vin jos acolo doar într-un moment, să mă rog pentru bolnavi. Eu îi vreau pe păstori credincioși care vor să se identifice ca credincioși. Că, voi credeți, că voi veniți aici, voi trăiți o viață sfântă, curată. Țineți minte, priviți aici ce vine afară, Evanghelia lui Cristos.

¹⁶⁷ Frate Blair, eu știu că ești acolo, tu sau Fratele Pat. Vrei să formezi acel rând dublu în felul cum tu o faci de obicei, dacă tu vrei, tu și Fratele Pat.

¹⁶⁸ Păstori credincioși care o să creadă! Acum, priviți, dacă Dumnezeu așa poate să se identifice pe Sine prin Cuvântul Lui, cu Cuvântul Lui, câți știu că Biblia, Isus a spus aceasta, "Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Dacă ei își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor reface"? Păstori, voi ați venit aici să vă identificați ca credincioși. Nu-i așa? Voi sunteți credincioși (nu-i așa?), voi nu ați sta aici. Acum ce a spus Isus? "Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred." Eu sunt un credincios cu voi.

¹⁶⁹ Eu vin jos. Aceștia sunt poporul nostru, și noi suntem păstori peste aceste turme. Eu vin jos să-mi întind plasa cu voi acum, să-mi pun mâinile mele cu ale voastre. Și când persoanele acestea vin pe aici, dacă voi aveți ceva care este puțin sceptic în mintea voastră, dați-o afară chiar acum; așa încât când aceste persoane vin pe aici, atunci fiecare din ei venind pe aici, și ne punem mâinile peste ei, ei vor fi vindecați. Veți crede voi cu toată inima voastră acum, fiecare? [Lucrătorii spun, "Amin." – Ed.]

¹⁷⁰ Câți înăuntru aici o să se roage pentru ceilalți așa cum ei trec pe aici, ridicați-vă mâna sus, "eu mă voi ruga."

¹⁷¹ Țineți minte, ar putea să fie tatăl vostru, mama voastră, fiica voastră, sau fiu, soră sau frate. Și dacă nu este al vostru, este al altuia, care o să vină prin rândul acesta. Și ce-i dacă erau ei, și ei mureau cu cancer, sau vreo boală hidoasă, nu ați vrea voi ca oamenii să fie sinceri adânc? Cu certitudine, noi am vrea.

¹⁷² Acum, eu cred, cum urmează voi să... Acum aceștia în rândul *acesta* aici, intervalul acesta, stați acolo către partea *aceea*, cu cartonașul de rugăciune. Stați acolo către partea *aceea*, toți care sunteți în secția din dreapta. Acum, calea, țineți secția stângă; noi ajungem toți înghesuiți, voi vedeți, și voi nu știți cum, ce facem noi. În regulă, toți care sunt în *această* secție, stați sus *aici*. Acum, toți care sunt în secția din mâna dreaptă, doar veniți pe aici, căci voi o să veniți jos, veniți roata.

¹⁷³ Și cum vă duceți, cum se duc ei afară, Frate Borders? Drept afară pe ușa laterală, vin drept roata și în clădire din nou.

¹⁷⁴ Astfel, când partea *aceasta* va fi chemată, în câteva minute, și ei se vor ridica sus. Și să vedem acum ce... În regulă, aceia din secția *aceasta*, întoarceți-vă pe partea *aceasta* pe aici. Țineți cartonașele voastre de rugăciune, veniți dincoace pe partea *aceasta*. Și voi în balcon, umblați drept în jos să-i întâlniți la capătul rândului sus acolo. Acum aceștia din această secție din mâna stângă, mergeți acolo la partea din mâna stângă. Și apoi, voi vedeți, voi vă formați rândul și mergeți înapoi pe partea *aceea*; întoarceți-vă înapoi, întoarceți-vă înapoi în partea *aceea*. Vedeți? Și voi veți urma rândul chiar roata, atunci noi nu o să avem nici o încercătură de loc.

¹⁷⁵ Și atunci voi sus în balcon, doar faceți-vă locurile chiar la acele intervale, și doar băgați-vă chiar înăuntru așa cum vin ei pe aici.

¹⁷⁶ Acum, acum doar începeți să umblați înapoi, fiecare, umblați drept înapoi până când întâlniți acest rând chiar în jur *aici*. Doar veniți chiar roata, sus înăuntru *aici*, doar începeți să umblați chiar în jur și veniți la acest rând chiar *aici*.

¹⁷⁷ O, ce s-ar putea întâmpla chiar acum! Ce s-ar putea întâmpla! Acesta o să fie un timp unde ceva trebuie să aibe loc. În regulă.

¹⁷⁸ Acum, *aceea-i* corect, mergeți drept înapoi roata pe *acolo*, și intrați drept în rând, în felul acela. Mergeți chiar în jurul acestui interval. *Acela-i* felul acum.

¹⁷⁹ Și acum când voi porniți, fiecare în picioare, noi o să oferim rugăciune. Și această adunare o să se roage cu mine, că voi o să vă faceți bine. Doar aveți credință acum. Și să nu...

¹⁸⁰ Veniți drept înainte roata, înapoi de tot în spate, veniți drept înainte roata și uniți-vă înăuntru cu rândul acesta înapoi aici. Veniți, chiar roata, faceți un rând mare. Veniți chiar roata pe *acolo*, și formați acel singur rând. Asta este.

¹⁸¹ Fiecare să fie în rugăciune. Fiți într-adevăr în credință acum. Doar să nu observați mulțimea acum. Țineți minte, noi suntem-noi suntem învăluți de Prezența lui Isus Cristos, depinzând de noi să onorăm ceea ce El a făcut printre noi, prin a avea credință în Cuvântul Lui.

¹⁸² *Aceea-i* bine. Acum *aceasta* va fi doar bine. Mă gândesc că rândul acela vine înăuntru chiar minunat.

¹⁸³ Acum în timp ce ei sunt toți în picioare, eu vreau ca fiecare persoană acum, din clădire, să vă plecați capul.

¹⁸⁴ Doamne Isuse, *aceasta-i* să se întâmple curând. Decizia trebuie să se facă chiar acum. Credem noi că Tu ești aici? Te iubim noi pe Tine? Avem noi credință, Doamne, suficientă pentru ceea ce urmează să cerem? Aceste persoane se identifică pe ei înșiși prin a sta în rând. Doamne, Fie ca *aceasta* să nu fie în zadar. Fie ca *aceasta* să fie, Doamne, ca ei să treacă pe aici, fiecare să treacă doar de parcă ei treceau sub Cristos, căci noi știm că El este aici. Și ne rugăm ca ei să primească vindecarea lor. Eu sunt sigur căci chiar în săptămâni și săptămâni ce urmează, aceste persoane se vor duce la păstorii lor, femei care aveau boli de femei, boală de stomac, barbați cu prostată, tot felul de necazuri, se vor face bine, zicând, "Tu știi, lucrul acela doar m-a părăsit," căci ei sunt în Prezența Ta. Fie ca ei să vină pe aici acum și să tragă *aceasta* pentru care Tu ai murit. Ei sunt Sămânța lui Abraham, și Tu ai biruit pentru ei. Fie ca ei să vină și să primească ceea ce Tu le-ai dat.

¹⁸⁵ Și, Satan, tu ai fost așa de expus săptămâna *aceasta*, încât tu știi că tu ești o ființă învinsă. Isus Cristos te-a învins la Calvar. El a înviat a treia zi, pentru justificarea noastră, și El stă printre noi acum. Și credința noastră privește la El, și departe de la tine sau orice tu ai făcut. Părăsește aceste persoane, în Numele lui Isus Cristos.

¹⁸⁶ În regulă, porniți rândul. [Fratele Branham și lucrătorii își pun mâinile peste bolnavi și se roagă pentru fiecare în rândul de rugăciune. Porțiune goală pe bandă – Ed.]

¹⁸⁷ Noi am făcut întocmai cum ne-a îndemnat Stăpânul să facem. Câți dintre voi care ați mers prin rândul acela, credeți că voi o să fiți bine, ridicați-vă mâna sus. Eu o unesc pe-a mea cu voi.

¹⁸⁸ Ce am făcut noi acolo, la sfârșit, ca un grup de lucrători acolo; mulți din ei au fost bolnavi, eu am știut-o, dar ei

încearcă să-și depună efortul să aducă adunarea lor înăuntru, dacă ei intră înăuntru sau nu. Aceia sunt păstori veritabili. Și Duhul Sfânt mi-a zis, "Fă-i să dea mâinile unul cu altul." Noi ne-am împletit inimile și plasele împreună, și rugăciunile noastre, împreună.

¹⁸⁹ Isus, fă-i bine, de asemenea. Și fă-i păstori tari, tari în Cuvântul Domnului.

¹⁹⁰ Fie ca Dumnezeu, frații mei, fie ca El să vă dea toate dorințele inimii voastre. Fie ca voi să-L slujiți toate zilele, și să aveți putere din Dumnezeu în viețile voastre, să slujiți la acest grup bun de oameni. Fie ca Isus Cristos, Care a fost cu noi, și este cu voi tot timpul, fie ca El să se facă pe Sine mai proeminent pentru voi decât cum s-a făcut El vreodată înainte.

¹⁹¹ Voi oamenii, unii din voi care ați fost ologi, voi ați putea să nu vedeți vreo diferență pentru o vreme, voi ați putea să nu vedeți nici o diferență. Priviți ce a făcut Abraham. Nu contează ce; aceea nu este la ce ne uităm noi. Voi nu vă uitați la simptomele voastre. Uitați-vă la ce El a spus. Dacă tu zici, "Eu încă simt durere," aceea nu are nimic de-a face cu aceasta. Voi ați făcut ce a spus Dumnezeu să faceți. vedeți, să nu vă uitați la aceea. Uitați-vă la ce a spus El. Dumnezeu a spus că era așa! Eu o cred. Voi nu? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Cu toată inima mea, eu o cred.

¹⁹² Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze până când vă văd din nou. Rugăciunile mele sunt pentru voi; noaptea nu devine prea întunecată, ploaia nu cade prea tare. Eu mă voi ruga pentru voi. Voi rugați-vă pentru mine. Până ne întâlnim din nou, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum fratele păstorește, vedeți.